

letnje popodne sa tri glasa

slavko matković

U LENJO
LETNJE POPODNE
DOK DREMEŽ VLADA STANOM
ČITAM
TRI SARENE RAZGLEDNICE

KRK
13. VII 1979.
PRIMITE MNOGO POZDRAVA
SA OVOG LEPOG MESTA
JOSKA MARTA I TANJA

OREBIC
7. VII 1979.
MNOGO POZDRAVA SVIMA
SA NASEG PLAVOG JADRANA
TETKA BABUŠKA

ZOSTROG
11. VII 1979.
OVDE JE DIVNO
I VEOMA TOPLO
JEDVA ČEKAM
DA VIDIM DAMIRA
SVE VAS LJUBI MAMA

U LENJO
LETNJE POPODNE
DOK DREMEŽ VLADA STANOM
RAZGLEDNICE
TRI SARENE RAZGLEDNICE

BUDIMPEŠTANSKI DNEVNIK

VÉSZI ENDRE
»A TELJESSÉG IGÉZETÉBEN«

poput gusara
držim u zubima
crveni flomaster

KASNO JE
DRAGI MOJ VÉSZI ENDRE
I JA VEC DAVNO NISAM U BUDIMU
POBEGAO SAM NA VREME

VUKOVI SA BRDA GELERT
DAVNA SU USPOMENA
IZ TVOJIH VELEGRADSKIH AUTOBUSA
DRVOREDA
BISTROA
PRODAVNICA I METROA

MENI SE VIŠE
NIŠTA NE MOZE DOGORITI

TVOJ SPLAV
NA KOME SU TE OSTAVILI
PLUTA NEBOM
SREDNJE EVROPE

GLEDAM TI FOTOGRAFIJU
NA KORICAMA ZBIRKE
I ČINI MI SE
PRIJATELJI SMO
OD MAJA MOG ROĐENJA
RAZGOVARAMO CELU OVU NOĆ
O KRSTURSKOM GROBLJU
O SAMOUBICAMA MAĐARSKЕ
O TVOJIM BOLESTIMA
O ŽAKU KUSTOU
O TVOJOJ SESTRI — MAJCI
OTUĐENOSTI
KAŠAKU I PLAVOM VIOLONCELU

NAKVASIO SI KOSU
I OCESLAO SE
SEDIŠ U KARIRANOJ KOŠULJI
I TAMNOM IZNOSHENOM SAKOU
LEVO OKO TI JE
POLUZATVORENO
DONJA USNA OPUSTENA
MRAK JE OKO TEBE
VÉSZI ENDRE
I PRED TOBOM SAMO
SVETLE LISTOVI
ISPISANE POEZIJE

GLEDAŠ ULEVO
DOBRONAMERNO I POKAJNIČKI
OKO OČIJU IMAŠ BORE
SITNE
ZNAKVE DOBROG ČOVEKA
(OTAC ME TOME UČIO)

KASNO JE
A NAPOLJU PADA DECEMBARSKA KIŠA
DRUGUJEM S TOBOM
I JEDNOM KNJIGOM
I TREBAO BIH DA PISEM
DUGO OVU PESMU
DA KAŽEM MNOGO TOGA
ALI NECU
OSTAVICU SAMO OVOLIKO
ZA TEBE ČOVEKA
SLIČNOG MI
PO TUZI I PERU

SLAVKO MATKOVIĆ rođen je 1948. u Subotici. Živi i radi u Subotici. Objavio je knjige: »51/2/2« zajedno sa Salma Laslom (vizuelna poezija), izdanje autora, Subotica 1971, Cvetovi saznanja, »Rukovet«, Subotica 1973, Mi smo mali šašavi potrošaci, »Osbit«, Subotica 1976. Knjiga (vizuelna poezija), »Osbit«, Subotica 1979.

DUSAN RADAK rođen 1955. u Kikindi. Dobitnik »Pečata varoši sremskokarlovачke« 1978. Objavio knjigu pesama »Sljunač 1979. u Kikindi. Student je jugoslovenske književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu.

krevet-zmija
i mala prosvetina
enciklopedija

dušan radak

prevadio sam
idući pešice
šest
ili sedam
kilometara da bih
legao u svoj sopstveni krevet
ali
čekalo me je
nemalo iznenadenje
ušao sam u sobu
i ugledao
svoj stari krevet
koji se prevorio
u zmiju otrovnici
šištala je
i kolutala očima
bio je to
pravi pravcati šok
ali
nisam izgubio
prisustvo duha
zgrabio sam
malu prosvetinu enciklopediju
i izleteo u hodnik
na sreću
bila je
od m
do š
počeo sam od
ma
ali bez uspeha
prešao na
me
i opet ništa
pod
mi
i mo
takođe
tek na
mu
otkrio sam
protivotrov
mungo mungos
životinja slična
mački
i kuni
tamani otrovne zmije
živi u indiji
ima ga i kod nas
u dalmaciji
gde je donesena
za tamanjenje
otrovnih zmija
ima ga i kod nas
odlično
pomislio sam
poleteo na aerodrom
seo u avion
stigao u dalmaciju
uzeo dva
mungo mungosa
za svaki slučaj
i vratio se
u hodnik
umoran
ali
u divnom raspoloženju
sve je bilo jednostavno
jedino ne znam
gde se zaturila
ta prokleta soba

pad nečija zvezda

milan mrdalj mrđa

PADE NEČIJA ZVEZDA

Iz tube noći
mrak istiskuje
katran
tugu
šminka se prostor
nebo u pubertetu
po licu mu
bubuljice zvezde
mesec imigrirao
uopšte
sve je u nekom iščekivanju
da neko padne
i pade nečija zvezda.

RAĐANJE PSOVKE

Visi na jeziku
kao privezak
zvečka
čezne za upotrebu
umiljatim signalima
budi grlo
histerično kluča čutanje
Čekrk nevidljivog
škrinju
poleteše ptice gneva
sruši se zavesa trpni
naježena vlažnost jezika
oslobodi se tereta
kresnu psovku
od varnice planu tišina
zavatri se lice govornika.

PIDŽAMA NA TANJIRU

Prelivenu mesečevim prisustvom
u tiganju od sintetike i perja
pojavljujem twoju pidžamu
crvci prstuk i gaćice
u ježtinu noći
miriše soba na zori
kruže po njoj oblaci od znoja
krevet dahće gubi ravnotežu
iz ležišta iskače osovina tame.

Iz jastuka izlaze mali ljubavnici
osvježavaju me sokom od zvezda
traže recept
ne ne kažem ja
ovaj specijalitet
nije za širu upotrebu
razočarani se vraćaju u prosečan život
ti me u znak odobravanja
ljubiš i koleno.

KAO SUVIŠNU REĆ IZ REČENICE

Nemir me gricka iznutra
vreme spolja
dok smišljam način
kako sužbiti napredovanje dosade
niotkud rešenja.
ne osecam pričinu žive
u termometru krvi
zamišljenost se izliva iz korita glave
iz klopke-hartije
belo se smeši praznina
laje hladnoća sobe
reži kvaka
iznenada se otvara prozor
svež vazduh me hvata za uvo
obuva mi cipele
izbacuje me napolje
kao suvišnu reć iz rečenice.

MILAN MRDALJ MRĐA rođen je 1946. u Erveniku. Završio je stolarski zanat i radi u građevinskom preduzeću u Kuli. Objavio je knjigu *Ostalo lebdi u vazduhu*, Književni klub »Krčevina«, Crvenka 1977.

ZOLTAN SIDI (SZÜGYI ZOLTAN) rođen je 1953. u Adi. Završio je srednju medicinsku školu, studirao mađarsku književnost u Novom Sadu. Objavio je zbirku pesama *Glasno i tiho* (*Hangosan es csendesen*), *Forum*, Novi Sad 1977. Živi u Novom Sadu.

mada kriješ lice

zoltan sidi

BELUCI

Na leđima im zjape rane.
Viaticum.
Vodenica armada.
Tihe mrtvačke glave.

MADA KRIJEŠ LICE

Mada kriješ lice
Prepoznajem te, predelu.

Nije tajna dubina tvojih grudi,
Niti' kula zaprepašćenja u tvom stomaku.

U invalidskim kolicima. I kući.
Znam.

Kost.
A u kosti zima.

ODMOR FRULE

Odmara se predeo.
Negde u debelom crevu,
smrdljiva rima.
Odmaraju se i ovce.

Kako da se ničeg ne plase?
U jesenjoj idili
grdnja eksplozija diže
planinu u vazduh!

Ja. Frula.
Žeravica u snagu.
Ne umem
da pogovorim.

PESMA VANDROKAŠA, NA PASTIRSKU FRULU

Zaželeo sam se svoje reke.
Dodira njenog lica.
Njenog čela
u poznu jesen.

Znam. Planine, borove šume, more,
sve je naše. Moja kolevka ipak u tebi se
skripi. I mreže su se zamorile.
Izmiču ribe.

Jer ponekad, u sebi,
skupimo se tajno oko mog stola.
Iz činiće motri nož.
Osluškujemo zvižduk kasnih lokomotiva.

Osmatramo naše strašljive gušttere,
sve dok zora ne zakuca na vrata.

SPOMENIK

Konjanik
izliven u bronzi.
S isukanom sabljom u ruci.
Sam.

S mađarskog preveo
Arpad Vicko